

- **otolč*: aždüč neroden človek
otolči: aždüčf, aždüčem, aždüč, aždükü, aždüküf, aždüčen; jápka, xruške sa aždüčenę
otor: gl. pod »utòr«
otornik: gl. pod »utornik«
otrebiti: atriəpf, atriəpš, atriəp, atriəbu, atriəblā, atriəblen; a. salāta, driəuję
otresati: atriəsət, -am; a. z yläwā; žāγa atriəsā, če ne teče gladko in stresa žagarju roko
otresti: atriəst, atriəsəm, atriəs, atriəsu, atriəsā, atriəsən; a. xruška, slāma, sān; atriəst z yläwā (če ni kaj po volji)
otreti: atriəf, atriəfem, atriə, atriəf, atriəf; lān atriəf
otrinek: atriənk
otrniti: atriəf, atriənem, atriəf, atriənu; a. fūč; tudi v pomenu »udariti«
otrobi: atriəp, atriəbī, fem. pl.
otročaj: atriəčā
otročarija: atriəčariję
otroče: atriəčę, atriəčiatā
otročji: atriəči, -čję; pa atriəčję: atriəčję pūslę
otročnica: atriəčņca
otrok: atriək, -a, dat., loc. atriək, pl. atriəč, gen. atriək, acc. atriək, loc. atriəci, instr. z atriəč; ję jęmīā ž nīm atriəka (nezakonskega)
otrpiti: atriəp, atriəpnem, atriəp, atriəp, atriəp
ovca: övca, gen. pl. awāc, övč
ovčica: övčka, övčica; māf bōžję övčicę pásę na nebu se delajo ovčice (cirro-cumuli), gl. še pod »hleček«
ovčji: övči; övči xliə; övči sę
ovedeti se: awīəf se; sę nęč nā awīə se mu nič ne posveti v glavi
oves: övs
ovijati: awijęf, -ęm
ovinek: awink
- oviti*: awēf, awijem, awēu, awīf, awīt; a. z drātām; a. sę
ovreči: awāršf, awāržem, awār-γu; usāka rīč mu awāržę
ovsen: usīən; u. krāχ; usīənā slāmā
ozdraviti: azdrāif, azdrāim, azdrāju, azdrāif, azdrāif, azdrāif, tr. in intr.
ozdraoljati: azdrāif, -ęm
ozebek: azīəpk
ozeblina: azēblīnā
ozebsti: azēpst, azīəbem, azīəbu, azīəblā; azīəblen
ozeleneti: azēlēnf, azēlēni, azēlēnu, azēlēnīf
ozek: ūəsk, -a, ūəskiγa, comp. ūəzi
ozimec: lān azīmc
ozimen: azīm; azīmnā šunīca
ozimka: azīmkā sorta pozno zrelih hrušk
ozmerjati: azmīerjęf, -ęm
oznaniti: aznānf, aznānję, aznān, aznānu, aznānā, aznānjem; s prīžņę aznānf
oznanjati: aznānjęf, -ęm
oznanjenje: aznānję (cerkveni izraz)
ožetati: azīęf, -am (perilo)
ožemati: azīęf, am
oženiti: azīęf, azīęn, azīęn, azīęnīf, azīęnjem; a. sę oženiti se, tudi v pomenu »omožiti se«
ožeti: azmēf, azāmęm
ožgati: azγāt, azγęm, azγī, azγāu, azγāf, azγān; a. kōu; sūəncę γa ję azγāf; γa ję azγāu udaril
ožigati: azīęf, -am
oživeti: azīęf, azęwīm, azīu, azęwīā
oživiti: azīęf, azęwīm
ožji: ūəzi
**ožlemati*: azlīęf, a. čīəwā strgati z lesenim nožem
ožuliti: azūlf; čīəpl sa mę azēlīl
ožuriti: azūrf, -ru; a. fāžu
ožvečiti: azwēčf, azwīč, azwēč, azwēču, azwēčīf